

The background of the entire cover is a romantic scene. At the top, a man and a woman are shown in profile, about to kiss. Below them is a night view of a city skyline, likely New York City, with the Manhattan Bridge and the Empire State Building visible. In the foreground, a dark blue Bentley Continental GT convertible is parked on a dark surface, with a single pink rose on the hood. Light trails from cars are visible in the water in the background.

ใต้เงา บาตาน

ปิยะธำรา



ไต้เจ้าชาตนา

แต่งโดย ปิยะธาดา

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ

ISBN 978-616-240-296-8

ราคา 349 บาท

สงวนสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

กัลยา ไพบุลย์ถาวรยิ่ง	ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์
ธัญวลัย กอบจิตวิวัฒน์	บรรณาธิการบริหาร
ประภัสสร กองกัญชร	บรรณาธิการ
สุพรรณมา สืบสาม	ผู้ช่วยบรรณาธิการ
จัสมินทิม	กองบรรณาธิการ
จิรพรรณ สืบสาม	พิสูจน์อักษร
จินนวัฒน์ อยู่เจริญ	ออกแบบปก
จัสมิน กราฟิก	ออกแบบรูปเล่ม

พิมพ์ที่ K & J Publishing

จัดพิมพ์และจัดจำหน่าย จัสมิน บุ๊ค

เลขที่ 90/104 ซ.โพธิ์แก้ว 2 ถ.โพธิ์แก้ว บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทรศัพท์ 08-1423-5373 โทรสาร 0-2183-5755

E-mail : jasminebook@hotmail.com

facebook : สำนักพิมพ์ จัสมิน

สั่งซื้อ ตัวแทนจำหน่าย สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

โทร. 08-1423-5373



พิมพ์ที่

กระดาษหนอมสายตากินรีด
www.greenread.com

คำนำ

คุณเคยใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผลไหม ถ้าคุณตอบว่าเคย แล้วผลลัพธ์ที่ได้เป็นอย่างไร คำตอบที่มากมายหลากหลายเหตุผลจากผู้คนนับร้อยพัน มักจะได้คำตอบที่ตรงกัน นั่นก็คือคำว่า 'เจ็บปวด' ซึ่งก็คงไม่ต่างอะไรกับนิยายเรื่องนี้

'ใต้เงาซาตาน' เป็นนิยายอีกหนึ่งเรื่องที่คุณเขียนจะทำให้คุณได้ซาบซึ้งไปกับคำว่า 'รัก' และ 'ชัง' ไปพร้อมๆ กัน แต่จะมีสักกี่คนที่จะทลายคำว่าชังลงได้เพราะคำว่า 'รัก' เพียงคำเดียว อารมณ์ที่อยู่เหนือเหตุผลมันดาลความเจ็บปวดให้เราได้ทุกข์ทรมานภายในพริบตา

นิยายเรื่องนี้ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายของความรักที่ต้องพลัดพรากจากกัน เพราะความไม่เข้าใจกันของตัวพระเอกและนางเอก รักที่ทรมานเพราะคำพูด ก็ไม่ต่างอะไรกับคำว่าตายทั้งเป็น ความทุกข์ทรมานที่อยู่ในหัวใจของคนทั้งสองไม่ได้มาจากคำว่าเกลียดชัง แต่ทุกการกระทำมาจากคำว่า 'ทริ!'

เรื่องราวที่เกิดขึ้นมากมายในนิยายเรื่อง 'ใต้เงารักซาตาน' นอกจากจะให้ความบันเทิงที่ครบครันแล้ว ผู้เขียนยังสอดแทรกข้อคิดดีๆ ของการใช้ชีวิตคู่อีกมากมายที่จะทำให้ผู้อ่านได้ซาบซึ้งไปกับคำว่ารัก ที่มีทั้ง ทุกข์ สุข ผิดหวัง สมหวัง อีกด้วย ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นอกจากความบันเทิงที่ได้รับแล้ว นิยายเรื่องนี้คงจะให้ข้อคิดดีๆ แก่ผู้อ่านไม่มากนักน้อยคะ

นิลดา กับ บอตั้ม จะมีจุดจบของความรักเป็นอย่างไร เขาและเธอจะได้ครอบครองรักที่สมบูรณ์หรือไม่ ฝากผู้อ่านทุกท่านติดตามและเป็นกำลังใจให้กับทั้งสองคนด้วยนะคะ

ด้วยรักและเคารพจากใจ

ปิยะธारा



ໄຕໂຈາຮາຕາບ



ບຸກຄະລາກອນ

ตอนที่ 1

“โครม!”

เสียงโครมที่ตั้งอยู่เบื้องหลังรถคันเล็ก ทำให้หญิงสาวแสนสวยเจ้าของรถเช่าเก๋ๆ คันนี้ต้องเปิดประตูพร้อมกับเดินแกมวิ่งไปดูที่ท้ายรถของตัวเอง และสิ่งที่เธอเห็นทำให้หญิงสาวอ้าปากค้าง

“เฮ้ย...แม่แล้ว!”

เสียงหวานใสของหญิงสาวที่ลงมาจากรถคันเล็กน่ารักกู่ทวนเสียงหลงพร้อมกับปิดปากตัวเอง เมื่อเห็นว่ารถของเธอที่เช่ามานั้นถอยหลังไปจับกับรถโรลส์-รอยซ์ ไฮเปอร์เรียน ฟินนิฟารินาสุดหรูซึ่งจอดอยู่ด้านหลัง ซึ่งดูด้วยตาเปล่าก็รู้ว่ามันคงแพงหูฉี่ นักขับมือใหม่อย่างเธอจะเอาอะไรไปใช้เชากันเนี่ย ที่เช่ามาก็ต้องจ่าย ที่ชนเขาก็ต้องจ่ายอีกอย่างนั้นหรือ ไอ้รถเช่านะเธอมีปัญญาที่จะซ่อมแต่ไอ้คันที่เธอชนนี่สิ!

นิลดา สิลารมย์ ได้แต่กุมขมับพร้อมกับมองไปยังรอบๆ บริเวณสถานเริงรมย์ที่อยู่ตรงหน้า มันนานมากแล้วสินะ นานจนลืมไปแล้วว่าเธอมาครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่ และพอมาครั้งที่สองก็เกิดเรื่องชะอย่างนั้น

“ตายเน้ยนิล แกขับรถชนรถใครเข้าแล้วเนี่ย ตาย ตาย ตาย!”

หญิงสาวชาวเอเชียผิวขาวอมชมพู ขยี้หัวตัวเองจนผมฟู แต่นั่นก็ไม่ได้

ทำให้ความสวยและน่ารักของเธอลดลงแม้แต่น้อย หน้าซำม้นกลับทำให้เธอดูเชิ่กซี้และชวนมองอย่างหาตัวจับยาก ชุตมินิเตรสส์ดำเกะอกด้านหน้าเป็นรูปหัวใจ เปิดเปลือยผิวกายขาวผ่องโดยเฉพาะเนินอกอ้อมที่โผล่พ้นอวดสายตานับสิบคู่ที่มองเธอแทบจะกลืนกิน ไม่ได้ทำให้เธอสนใจแม้แต่น้อย เส้นผมดำสลวยที่เคยปล่อยเป็นประจำถูกตัดเป็นลอนใหญ่แตกกระจายแสนเชิ่กซี้คลอเคลียใบหน้ารูปไข่เรียว ทำให้สวยกระจ่างตา เรียวขางามที่โผล่พ้นจากชุดเตรสส์ตัวสั้นนั้นขาวนวลเนียนชวนให้ชายต่างชาติหันมามองราวกับต้องมนต์

นิลดาไม่อยากโทษใคร เธอไม่อยากโทษเจฟฟี่เพื่อนสนิทของเธอที่เร่งเธอจนเกิดเหตุ และเธอก็ไม่โทษเจ้าของรถคันงามสุดหรูที่จอดนิ่งสนิทคันนั้นด้วย แล้วเธอจะโทษใครดี จะโทษเพื่อนที่เกิดวันนี้ หรือโทษตัวเองที่รีบร้อนจนทำให้เกิดอุบัติเหตุกันแน่ หญิงสาวคงมีเวลามากกว่านี้ถ้าไม่ได้ไปคุยเรื่องการเรียนปริญญาโทตัวสุดท้ายกับอาจารย์ที่ปรึกษา ไม่งั้น เหตุการณ์เหล่านี้คงไม่เกิดขึ้น

“ยัยนิลเอ๊ย นี่มันโรลส์-รอยซ์ ตัวใหม่ล่าสุด แล้วแบบนี้เราจะไปหาเจ้าของที่ไหนได้ล่ะเนี่ย”

นิลดามองซ้ายแลขวาแต่กลับไม่พบใครหรือแม้แต่เจ้าของรถคันงามในบริเวณนั้น เธออยากฆ่าตัวเองให้ตายดับอยู่ตรงนี้นัก อะไรทำให้เธอประมาทแบบนี้ นอกจากจะขับรถไม่แข็งแล้ว เธอยังซุ่มซำมเป็นทีหนึ่ง พอมีใบขับขี่เข้าหน่อยทำเป็นซ่าขับรถมาเอง แท้ก็ไม่มีก็ไม่เรียก พอเกิดเหตุการณ์แบบนี้เธอจะโทษใครได้ ถอยชนอะไรไม่ชน ดันไปชนรถสุดหรูของมหาเศรษฐีคนใดคนหนึ่ง เข้าให้ ดูก็รู้ว่าเจ้าของคงไม่ยอม รถสุดหรูมีรอยบุบเป็นคืบ หากเป็นของเธอละก็จะชดไ้คนที่ชนให้อ่วมอรัย แต่নাเสียตายเป็นันไม่ใช่ของเธอ และน่าเศร้าใจยิ่งนัก เพราะไ้คนที่ชนชนมันคือตัวเธอเสียเอง!

หญิงสาวยืนหันหันขวางอยู่นานนับสิบนาทีเห็นจะได้ เธอหวังแค่ว่าจะได้เจอกับเจ้าของรถคันหรูหรือไม่ก็อาจจะเจอกับบอดี้การ์ดของเขาสักคน เพราะ

ดูด้วยสายตา ก็รู้ว่าคนที่ขับรถคันนี้ระดับไหน แต่รอแล้วรอเล่าก็ไม่เห็นใคร
สักคนที่แสดงตัวว่าเป็นเจ้าของรถคันงามคันนี้เลย

“นี่ก็ออกแล้วว่าจะทำยังไงดี!”

ไอ้ครั้นจะหนีไปก็ใช้ที่ กฎหมายของที่นี่ค่อนข้างจะเคร่งครัด ถ้าเธอหนี
ปัญหาอาจเป็นเรื่องใหญ่โต เพราะไอ้กล้องวงจรปิดจะต้องซ่อนตัวอยู่ตรงไหนสัก
แห่งในบริเวณนี้อย่างแน่นอน แล้วอย่าคิดหนี เพราะเธอรู้ดีว่าเธอต้องตามเธอเจอ
และมันจะรุนแรงมากกว่านั้นถ้าจะต้องขึ้นโรงขึ้นศาล

นิลดาความหกระดากและปากกาที่เธอเพิ่งใช้เลคเชอร์จากอาจารย์
ที่ปรึกษาขึ้นมาจากกระเป๋าใบสวย พร้อมกับเขียนข้อความขอโทษเจ้าของรถคัน
ดังกล่าว เธอคงไม่มีเวลารอเจ้าของรถคันหรูแน่ เพราะนี่ก็เลยเวลานัดกับเพื่อนมา
กว่าสิบนาทีแล้ว หญิงสาวเขียนข้อความตัวโตๆ เพื่อให้เจ้าของได้เห็นพร้อมกับ
นำไปวางไว้ที่หน้ารถคันงาม พร้อมถอยออกมายืนมองอย่างชอบใจ

“เอาแบบนี้แล้วกัน นิลขอโทษนะคะ นิลไม่ได้ตั้งใจ และนิลก็ไม่ได้หนีด้วย
แต่นิลไม่มีเวลารอคคุณแล้ว นิลไปก่อนนะคะ ถ้าคุณอยากทราบว่านิลเป็นใคร ติดต่อได้
ตามเบอร์โทรศัพท์ที่ให้แล้วกันค่ะ...บ๊ายบาย”

หญิงสาวพูดกับตัวเองพร้อมกับเดินจากรถคันงามไปยังผับดังที่อยู่เบื้อง
หน้า เธอคงไม่รู้หรือกว่าสิ่งที่เธอเดินจากมาจะนำพาเรื่องยุ่งยากมาสู่ตัวเธอในอีก
ไม่กี่นาทีข้างหน้า...และตลอดชีวิต!

ภายในผับดังค่อนข้างมืด ทำให้นิลตามองอะไรแทบไม่เห็น ผู้คนมาก
มายที่ยืนเบียดกัน ชายหญิงเป็นคู่ๆ นั้น เห็นเพียงรางเลือน แสงไฟที่สาดส่องเพียง
เล็กน้อยทำให้หญิงสาวต้องเบิกตากว้างมากกว่าปกติ นี่ถ้าไม่ใช่งานวันเกิดของ
เพื่อนสนิทจริงๆ ละก็ จ้างให้ไม่มีทางที่คนอย่างนิลดาจะมาสถานที่ที่โศรกแบบนี้
เด็ดขาด

“คนเยอะขนาดนี้ เราจะหาพวกเจฟเจอได้ยังไงกัน”

หญิงสาวคิดพร้อมกับชะเง้อมองเพื่อนหนุ่มแต่หัวใจหญิงทันที ความ

ที่เป็นคนเอเชียและตัวเล็ก ทำให้หญิงสาวต้องยื่นเขย่งตัวเพื่อที่จะหากลุ่มเพื่อนของตัวเอง ถ้าโชคดีเธออาจจะได้เจอใครสักคน เพื่อนๆ ของเธอมากันหลายคนอย่างน้อยก็ต้องเห็นใครบางล่ะ

รูปร่างเล็กบอบบางของเธอเทียบไม่ได้กับผู้ชายที่ยืนข้างๆ หญิงสาวแทบจะเป็นคนแคระไปทันตาเห็น หนุ่มต่างชาติต่างภาษา สูงชะลูดยิ่งกว่ายี่ราฟ นับประสาอะไรกับคนแคระเช่นเธอจะมองผ่านไปได้ ขณะที่เธอมีว่แต่มองหาเพื่อนและไม่ทันระวังตัวอยู่นั้น ชายหนุ่มคนหนึ่งเดินโซซัดโซเซออกมาบอกให้รู้ว่ามีอะไรไม่ได้สติเช่นเธออย่าง แร่งจนทำให้หญิงสาวเหมือนนกปีกหักเซถลาไปหลายก้าว และกำลังจะล้มลงกันจ้าเข้า!

“โอ๊ย!”

หญิงสาวร้องเสียงหลง เมื่อร่างบอบบางเซซังหมุนไปมาท่ามกลางอากาศที่หนาวเย็น เธอคิดแต่ว่าคงได้เจ็บตัวแน่ๆ คราวนี้นิลดาหลับตาปีเพราะคิดว่าอย่างไรเธอก็ต้องเจ็บตัว แต่ก่อนที่จะล้มลงอย่างที่จินตนาการไว้ เอวบางของเธอถูกใครบางคนโอบรัดมันไว้อย่างรวดเร็วและมั่นคง กันที่คิดว่าต้องกระแทกกับพื้นเต็มแรงไม่ได้เป็นอย่างที่เธอคิด

“เป็นอะไรี่เปล่า” เสียงห้าวๆ ถามทันทีขณะที่นิลดายังคงหลับตานั่น โดยเขาเองก็ไม่ยอมปล่อยร่างบาง แต่ยังโอบกอดอยู่ แม้จะเห็นว่าเธอช่วยเหลือตัวเองได้แล้วก็ตาม

“ขอบคุณค่ะ แต่นั่นไม่เป็นอะไร” นิลดาลืมตาพร้อมกับรอยยิ้มหวานๆ เพื่อตอบแทนน้ำใจของเขา แต่แว่นตาอันใหญ่ที่เขาใส่ปิดบังใบหน้าเกือบครึ่ง ทำให้เธอเห็นหน้าเขาไม่ชัด

เธอยิ้มขอบคุณพร้อมกับผลึกกอกแกร่งเพื่อที่จะยืนตั้งหลัก แต่เขากลับไม่ยอมปล่อยเธอ คราวนี้นิลดาเม้มปากแน่นเมื่อเขายังคงกอดเธอเอาไว้แน่น สุกภาพบุรุษที่เธอคิดว่าช่วยเธอนั้น กลับเป็นชายหนุ่มที่ฉวยโอกาสดูกับเธอ

“กรุณาปล่อยฉันด้วยค่ะ...ท่านสุภาพบุรุษ!”

ออตม ซิลเลอร์เลส ถึงกับงง คำตอบแรกก็หวานดีหรรษา แต่คำตอบสุดท้าย

กับการกระทำที่บิดผันแขนของเขาเต็มแรงนี่สิที่ทำให้เขาปล่อยร่างบางทันที ตอนแรกเขาคิดว่าเธออยู่เขา เมื่อเห็นว่าเขากำลังเดินมาทางเธอ ถึงกับยอมพลี ภายเชกลามาทางเขา ไอ้เขาก็เล่นทพระเอกรับกระโดดรับเธอทันที แต่ที่ไหน ได้เขาคิดผิด เมื่อมาได้ยินคุณเธอแว๊ดใส่เขาจนหูชา ซึ่งนานครั้ง เขาจะได้เจอ ผู้หญิงแบบเธอสักคน เขาเคยถามตัวเองว่าผู้หญิงแบบไหนที่ไม่สนใจเขาบ้าง วันนี้เขารู้คำตอบแล้ว ว่าผู้หญิงที่ไม่อยากอยู่ในอ้อมกอดเขาหน้าตาเป็นแบบนี้ นี่เอง

“โอ๊ย...อีตาบ้า นี่อยากจะปล่อยก็ปล่อย อ๊ย!” นิลดาครางเสียงยาวพร้อมกับกุมสะโพกของตัวเอง ไม่คิดว่าเขาจะปล่อยเธอเร็วขนาดนี้

“คุณให้ผมเป็นคนปล่อยคุณเองนะ จะร้องทำไมไม่ทราบ ผู้หญิงบ้าอะไร มือหนักชะมัด” อัดัมบ่นพึมพำเมื่อรู้สึกเจ็บที่ต้นแขน แต่แอบยิ้มเมื่อตัวตวยตาคม ที่อยู่ภายใต้แว่นตาสีชา เมื่อเห็นใครบางคนนั่งกุมสะโพกตัวเองด้วยความสะใจ

เขาอาจจะมองหน้าเธอไม่ชัดและไม่รู้ด้วยซ้ำว่าหน้าตาเธอเป็นอย่างไร แต่เขาสัมผัสได้ด้วยสัญชาตญาณ ว่าผู้หญิงคนนี้มีดีกว่าที่เขาคิด โดยเฉพาะอกอิม ที่ชนกับท่อนแขนแกร่งของเขา มันทั้งนุ่มนวลและคงใหญ่พอตัว เขาอยากเห็นหน้า เธอจริงๆ เสียแล้ว จะเป็นอย่างไรที่เขาคิดใหม่ ภูมิใจเขาชะมัด คนสวยเล่นตัวมัน ไม่ใช่เรื่องแปลก แต่ต้องไม่ใช่กับอัดัม ซิลเลอร์เลส

“อีตาบ้า แล้วทำไมไม่บอกละว่าจะปล่อย” เสียงหวานตะคอกกลับใส่เขา อีกหน

“แล้วคุณทำไมไม่บอกผมดีๆ ละ จะมาหยิกผมทำไม ผมคนนะครับ ตกใจ เป็นเหมือนกัน”

คำตอบของเขาทำให้นิลดาเม้มริมฝีปากแน่นจนเป็นเส้นตรงด้วยความ จุ้นเจี้ยว เขาพูดมันก็ถูก แต่แหม...คำขอโทษสักคำก็ไม่หลุดจากปาก ที่เขาทำ อยู่สุภาพบุรุษที่ไหนเขาทำกัน เธออยากรู้แน่

“ก็คุณฉวยโอกาสดับฉันทำไมละ” หญิงสาวพุงตัวเองลุกขึ้นยืน ดิกว่าให้ เขามายืนคำห้าว

ร่างเล็กบอบบางของเธอเทียบไม่ได้กับร่างสูงใหญ่ของเขา ขนาดใส่รองเท้าส้นสูงถึงสามนิ้ว เธอยังสูงไม่ถึงไหล่เขา ‘คนบ้าอะไรตัวใหญ่อย่างกับยักษ์’ นิลดาคิดพร้อมกับมองเขาอย่างแค้นเคือง ตวัดสายตาส่งก้อนให้เขาหนึ่งวงใหญ่ อีกฝ่ายจะเห็นหรือไม่เธอไม่ยารู้ แต่เธอจะทำ หญิงสาวสะยะริมฝีปากอย่างสะใจที่ส่งก้อนให้เขาได้ เธอไม่รู้หรือกว่าอาการที่เธอทำนั้น เขาแอบขำอยู่

“ผมฉวยโอกาสกับคุณตรงไหนไม่ทราบ” ชายหนุ่มกลืนน้ำเสียงที่ออกแนวขำมากกว่าโกรธตามกลับทันที พยายามทำน้ำเสียงให้เป็นปกติ

“ก็คุณ...เอ่อ...ก็คุณกอดฉัน” นิลดาตอบอูบอิบหน้าแดงเล็กน้อย

“ที่ผมกอดคุณเพราะคุณกอดผมก่อนต่างหาก!” เขาแย้ง

นิลดาอ้าปากค้าง เขาหาว่าเธอกอดเขาก่อน จะบ้าหรือไง เธอเซขนาดนั้นเจอใครก็ต้องคว่ำไว้ก่อนละ เป็นเขาก็ต้องทำแบบเธอ แล้วแบบนี้จะมหาว่าเธอฉวยโอกาสนั่นหรือ บ้าไปแล้ว ตอนนี้ความโกรธแล่นสู่จุดสูงสุด ถ้าไม่ได้ต่อว่าเขาคนอย่างนิลดาคงนอนไม่หลับหลายคืนแน่ๆ

‘เดี๋ยวแม่จะตำไม้อ้ำคำเลย รู้จักนิลดาน้อยไป ฉันอ่อนหวาน แต่ไม่อ่อนแอนะ!’ นิลดากำหมัดแน่น

“จะบ้าไรเงิคุณ...ฉันกำลังจะล้มเจออะไรก็ต้องคว่ำไว้ก่อน ฉันจะไปกอดคุณได้ยังไง คนบ้าอะไร หลงตัวเองเป็นที่หนึ่ง หน้าขำยังมหาว่าคนสวยๆ อย่างฉันลวนลามคุณอีก คนอย่างนิลดาสาวสวยประจำกลุ่มไม่เคยกอดใครก่อนทั้งนั้น ยิ่งถ้าเป็นโรคจิตแบบคุณด้วย คนอะไรทำผิดแล้วไม่รับผิดชอบ”

‘มันน่าตดให้เบื่อกินจริงๆ’ นิลดาแอบว่าต่อในใจ

อ้อมยืนกอดดอกสายหน้าไปมา เขานึกขำกับท่าทางที่ไม่ยอมคนของเธอ ขนาดตำเขาเป็นชุด เสียงยังน่าฟัง เขาให้อภัยเพราะเสียงเธอหรอกนะ ไม่นั่นพอจับโยนไปด้านนอกผับแล้ว คนอย่างเขาไม่ต้องทำก็ได้ เพียงแค่เขาปรบมือสามที ร่างบางๆ ของเธอก็ลอยละลือปลิวไปไกลแสนไกล นี่เธอคงไม่รู้กระมังว่าเขาเป็นใคร

“มาช่วยแท็กซี่ ยังไม่สำนึก!” ชายหนุ่มบนฟิมพ์มา เบื่อที่จะเถียงกับผู้หญิงตัวเล็กๆ ตรงหน้า แต่เป็นเพราะอะไรบางอย่างในตัวเธอทำให้เขายังคงอยากต่อ

ปากต่อคำอยู่ ทั้งๆ ที่คนอย่างเขาไม่ค่อยชอบพูดกับคนแปลกหน้าโดยเฉพาะผู้หญิงสักเท่าไร

“คุณพูดอะไรไม่ทราบ” หญิงสาวท้าทาย สีหน้าหาเรื่องเต็มพิกัด

“ผมบอกว่าผมจะฉวยโอกาสกับคุณทำไม ขนาดเอวของคุณผมยังไม่รู้เลยว่าอยู่ตรงไหน!”

“กร๊อตดดดด”

นิลดา ยกมือปิดหูพร้อมกับร้องกรีดเสียงดังแข่งกับเสียงเพลงในผับ ทำให้ออดัมต้องปิดหูตาม

“เฮหนา!”

อิตาบ้านี้หาว่าเธออ้วนอย่างนั้นหรือ ไรมารยาทที่สุด เธอไม่ยอมเด็ดขาด หญิงไทยใจนักเลงแบบเธอบางครั้งเมื่อความโกรธเข้าครอบงำ หนูตัวเล็กๆ อย่างเธอก็เห็นราชสีห์ตัวเท่ามดได้เหมือนกัน

“ถอนคำพูดเดี๋ยวนี้นะ!” หดก้นมาตนางเอกฉายาประจำกลุ่ม ไอ้ที่จะร้องอ้วนนอนให้เขาพูดคำว่าขอโทษ พับเก็บใส่กระเป๋าก่อนเลย ณ เวลานี้ว่างมวญแน่ๆ หนูตัวเล็กๆ อย่างเธอก็ล้มราชสีห์อย่างเขาได้ เพียงแค่เขาพูดว่าเธอ

“อ้วน!”

“ให้ผมถอนตรงไหนล่ะ ตรงฉวยโอกาสหรือตรง...” ออดัมหยิบแว่นตาออกจากใบหน้าหล่อเหลาทันที แล้วสำรวจเรือนร่างบอบบางอีกครั้งด้วยความขบขันน้อยครั้งนักที่จะเห็นผู้หญิงไม่ยอมเขาแบบที่เธอกำลังทำ แม้เขาจะเห็นเธอไม่ชัดแต่เขาสาบานได้เลยว่าผู้หญิงที่ยืนอยู่ตรงหน้าเขาเพอร์เฟกต์ ถึงแม้ว่าเธอจะตัวเล็ก แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้เธอดูน่าเกลียด แต่มันกลับน่ารักน่าทะนุถนอม แกมยังเซ็กซี่อีกต่างหาก เธอแปลกตากว่าผู้หญิงทุกคนที่เขาเจอ ถูกใจเขามากเลยผู้หญิงแบบนี้

นิลดา ขยับชุดเกาะอกของเธอขึ้นทันที เมื่อเห็นสายตาคมๆ ของคู่อริเอาแต่ทอดมองดูนม...เอ๊ย หน้าอกของเธอ

“ก็ตรงที่บอกว่าฉันอ้วนหนาใจ นี่...นอกจากคุณจะไม่เป็นสุภาพบุรุษแล้ว

การสำรวจเรือนร่างของหญิงงามอย่างฉันเหมือนพวกถ้ามอง ไม่ได้ทำให้คุณดูเทหรือคะ น่าเกลียด น่าขยะแขยง ตามจริง ๆ เป็นกึ่งกว้างบางชะนีหรือไง ถึงได้มองด้วยสายตาอิจจาริษาแบบนี้” หญิงสาวกอดอกยิ้มเยาะให้กับคนตัวโต โดยที่ไม่รู้เลยว่าภัยอันตรายจากคำพูดของตัวเองกำลังจะมาเยือนในอีกไม่กี่วินาทีข้างหน้า

“ฉันไม่มีเวลาที่จะต้องมาโต้เถียงกับคุณหรือคะ คุณไม่ขอโทษก็เรื่องของคุณ หลีกทางให้ฉันเดี๋ยวนี้” นิลดาเชิดหน้าขึ้นอย่างถือตัว จมูกโด่งแหลมเล็กของเธอทำให้ด้อมอยากตึงมันแรง ๆ นัก

อดัมส่ายหน้าให้กับแม่เจ้าประคุณที่ยืนกอดอกมองเขาอย่างไม่รู้ว่ภัยกำลังจะถึงตัว ชายหนุ่มกอดอกหันหน้าไปทางอื่น และหันกลับมามองเธออีกครั้ง มองใบหน้านวลที่ต้องแสงไฟยามเมื่อดิสโก้มิลเลอร์สาดใส่ใบหน้านวลอย่างต้องมนต์ เธอสวยอย่างที่เขาคิดจริง ๆ ใบหน้าหวาน ๆ เหมาะกับเสียงใส ๆ แต่คำพูดแสบ ๆ ของเธอกำลังกระทบใจเขาอย่างแรง ถ้าไม่ได้สั่งสอนเธอเสียบ้างอย่ามาเรียกว่าอดัม

“เอ๊ะ...อะไรกันเนี่ย ปล่อยฉันเดี๋ยวนี้นะ ช่วยด้วยค่ะ ช่วยด้วย!” นิลดาร้องออกมาด้วยความตกใจ แต่ใครล่ะจะสนใจ ในเมื่อเพลงสากลสุดฮิตกำลังส่งเสียงดังกลบเสียงร้องขอความช่วยเหลือของเธอ

ข้อมือเรียวถูกกระซากลากถูออกไปยังสถานที่ที่โคจรแห่งนั้นอย่างรวดเร็ว แต่ไปได้ไม่กี่ไกล ร่างบางก็ถูกเขากระซากลากอีกครั้งให้อยู่ในอ้อมกอดของเขาย่างแน่นหนาในซอกหลืบของผับดัง

“คุณจะทำอะไร”

แผ่นหลังบอบบางสัมผัสกับผนังเย็นจัดทำให้เธอขนลุกชูชัน ข้อมือบางยังคงอยู่ในอุ้งมือใหญ่ เขาจับข้อมือของเธอทั้งสองข้างขึงไว้เหนือศีรษะของเธอด้วยมือของเขาเพียงข้างเดียว หญิงสาวเม้มปากแน่นพร้อมกับกำลังจะพ่นคำตำทอใส่เขาอีกชุดใหญ่ แต่แล้ว...

ริมฝีปากหยักสวยของผู้ชายตัวโต ผู้ชายที่เธอบอกว่าเขาเป็นนักฉวย

โอกาส โนม์ต่ำลงมาปิดปากบางๆ ของเธอที่เตรียมเผยจะดำเขาอย่างรวดเร็ว นิลดาไม่คิดว่าเขาจะทำหายบคายแบบนี้กับเธอ จึงอ้าปากค้างจะต่อว่าเขา แต่มันกับเป็นเหตุให้เธอเปิดโอกาสให้เขาได้ฉวยโอกาสสัมผัสความหอมหวานจากริ้วปากอímของเธอเสียเอง

เขาคือผู้ชายคนแรกที่ได้จูบหวานจากเธอ

หญิงสาวพยายามที่จะสำหน้าหนี แต่ใบหน้าवलกลับถูกฝ่ามือหนาของเขาตรึงไว้จนเจ็บร้าวไปทั้งใบหน้า ไม่ให้เธอได้ขยับเขยื้อนเคลื่อนไหวหนี ยิ่งเธอหนีเขายิ่งตามติด ยิ่งเธอต่อสู้เขายิ่งทำรุนแรงมากขึ้น ยิ่งเธอพยายามจะกั้ดล้นของเขาที่เข้ามาพัวพันกับริ้วลิ้นเล็กของเธอมากเท่าไร เขายิ่งบดคลั่งริมฝีปากหยักของเขารุนแรงมากเท่านั้น มากขึ้นจนเธอเผลอหลงใหลไปกับมัน

“ปะ...ปะ...ปล่อยฉันนะ!” นิลดาครางเสียงหลงเมื่อริมฝีปากบางไม่ได้ถูกรุกล้ำเพียงอย่างเดียว เพราะฝ่ามือหนาของเขายิ่งลากไล่ไปยังชุดเดรสเกาะอกตัวสวยของเธอด้านหน้าเสียแล้ว และแล้ว...

“กรี๊ด!!” นิลดาร้องเสียงหลง เมื่อชุดเดรสของเธอพร้อมกับเสื้อชั้นในสีดำเลื่อนไหลลงไปกองรวมกันอยู่ที่หน้าท้องเรียบแบน ปล่อยทรงงามขาวผ่องชูชันล่อตาล่อใจอยู่ตรงหน้าของเขาสายแล้ว

“สวย” นั้นเป็นคำแรกที่อดัมคิดได้ สองตาคมมองอกอímที่โผล่พ้นสุดสวยด้วยแววตาหีนกระหาย อกอímที่ชูชันท้าทายเขาอยู่ตรงหน้าทำให้อดัมแทบลืมหายใจ หญิงสาวมองอกอímของตัวเองพร้อมกับมองใบหน้าคมคายของเขาที่โถมต่ำลงมาด้วยความหวาดกลัว

“อย่านะ หยุดเดี๋ยวนี้นะไอ้โรคจิต หยุด!” นิลดาหยุดเขาไม่ได้ เพราะเขาไม่ฟัง ยิ่งดันเขายิ่งตรึงไว้แน่น

อดัมโถมใบหน้าคมลงต่ำ เป้าหมายของเขาคืออกอím แต่เขาเลือกที่จะขบเม้มลำคอระหงของเธอเป็นอันดับแรก พร้อมกับไล่จุมูกคมดอมดมแผ่วเบาจากลำคอมาเป็นไหล่บอบบาง และจากไหล่บอบบางก็ถึงสิ่งที่เขายากได้มากที่สุด

“บอกผมได้มั้ย ว่าสิ่งที่ผมเห็นยังไม่เคยมีใครได้ชื่นชมมัน” อัดัมถามเสียงแผ่วซัดดอกออบ หวังว่าจะได้ยินคำว่า ‘ใช่’ จากเธอ เพื่อที่เขาจะได้ภูมิใจ แต่...

“จะใช้หรือไม่ใช้คุณก็ไม่มีสิทธิ์ทำกับฉันแบบนี้ ปลอยนะไอ้คนเลวไอ้คนชั่ว!” นิลดาตำเขาเป็นชุด เธอคิดว่าเขาจะต้องหยุดเมื่อเธอตำเขา แต่เปล่าเลย มันกลับยิ่งทำให้ชายหนุ่มโมโหหนักขึ้น

คำตอบของเธอทำให้เขาโกรธจนหน้าแดง ไม่มีสิทธิ์หรือ ช่วยเหลือตัวเองยังไม่ได้ ยังจะปากดีกับเขามาก เธอบอกว่าเขาไม่มีสิทธิ์ แล้วถ้าเขาไม่มีสิทธิ์ต่อไปให้ผู้ชายหน้าไหนมันมีสิทธิ์ GRAM แกร่งบดเข้าหากันจนขึ้นเป็นสัน นัยน์ตาวหวานชวนฝันแปรเปลี่ยนเป็นไฟ แคคิดว่ามีใครได้สัมผัสความสวยงามของเธอ ก่อนเขาแค่นี้ เขายังรับไม่ได้

“ไม่มีสิทธิ์นั้นหรือ เดียวก็รู้ว่าผมมีสิทธิ์มัย เอาไว้ตอบอีกครั้งหลังจากนี้แล้วกันคนสวย” ชายหนุ่มกระตุกริมฝีปากยิ้มเยาะ พร้อมกับมองคนใต้ร่างด้วยแววตาที่เห็นกระหายอย่างเปิดเผย เขาเองก็ตอบตัวเองไม่ได้ว่าทำไมถึงได้มีอารมณ์อยากได้เธอมากมายนัก ยิ่งเธอบอกว่าคนอย่างเขาไม่มีสิทธิ์ในตัวเธอ ยิ่งทำให้ร่างกายเขาตื่นตัว

“อย่านะ...อย่าทำอะไรฉันนะ...อย่า...” นิลดาหอบหายใจจนทรวงสั่นสะท้านขึ้นลงอย่างรวดเร็ว

“สวย...คุณสวยเหลือเกิน” อัดัมครางเสียงหลง มองสิ่งที่อยู่ตรงหน้าด้วยแววตาเป็นประกาย เมื่อเห็นนอกอ้อมแขนแต่งตึงสวยงาม

“คุณอย่าทำอะไรฉันเลยนะ ฉันขอร้อง!” นิลดากร้องขอเขาเป็นครั้งแรกใจได้แต่ขอให้ใครผ่านมาสักคน

ชายหนุ่มกระตุกริมฝีปาก ยิ้มใส่หน้าตาที่ตื่นตระหนกอย่างขำๆ

“ไว้ลองก่อนสิ ค่อยปฏิเสธก็ยังไม่สาย”

“ฉันไม่ต้องการแบบนี้ ไม่...” เสียงนิลดาค่อยหายไปพร้อมกับเม้มริมฝีปากแน่น เมื่อทรวงงามไม่ได้เป็นความลับอีกต่อไป

อัดัมขบเม้มริมฝีปากไปยังยอดอกสีชมพูเข้ม ขบเม้มแรงๆ อย่างโกรธ

“ขอบคุณที่รักที่คุณรักผม เราจะอยู่กันเป็นครอบครัว และจะรักกันตลอดไป คุณต้องเชื่อใจไว้ใจผมนะนิลลี ว่าผมจะดูแลคุณและลูกให้มีความสุข เชื่อใจไว้ใจผมนะที่รัก” อัดัมจูบลงบนฝ่ามือขาวๆ ของนิลดา

“นิลเชื่อคุณค่ะ นิลเชื่อคุณตั้งแต่ที่คุณบอกว่าคุณรักนิล ชีวิตของนิลขอฝากไว้ให้คุณดูแลนะคะแดน” หญิงสาวกล่าวด้วยน้ำเสียงแหบพร่า เพราะเธอกำลังร้องไห้ตื่นตันใจในสิ่งที่เขาทำให้เธอ

“ชีวิตของนิลลีและลูกผมจะดูแลเอง นิลลี ผมรักคุณครับ แดนรักนิลลีที่สุดในโลก” อัดัมโอบกอดนิลดา คราวนี้ทั้งสองคนโอบกอดกันและกันด้วยความรักที่มีทั้งหมดของหัวใจ อุปสรรคมากมายที่มีมาก่อนหน้านี้ต่างถูกลืมหมดทุกอย่าง เมื่อมันมีคำว่ารักเข้ามาเติมเต็มแทนคำว่าผิดหวังเสียใจ

“นิลขอฝากชีวิตของนิลและลูกไว้กับคุณค่ะ ที่รักของนิล!” นิลดาก้มหน้าลงจูบที่หน้าผากของเขาย่างอ่อนโยน

นิลดาเงยหน้ามองท้องฟ้าอันกว้างใหญ่พร้อมรอยยิ้ม มันนานมากแล้วสินะที่เธอไม่เคยยิ้มให้มันแบบนี้ เธอไม่เคยคิดเลยว่าชีวิตของเธอจะลงเอยด้วยความสุข ความรักที่ผิดหวังทำให้เธอไม่กล้าที่จะคิดไปไกล แต่เมื่อวันนี้อย่างมันเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น เธอก็พร้อมที่จะน้อมรับมันอย่างเต็มใจ และเชื่อเหลือเกินว่า ผู้ชายที่เธอมอบทั้งตัวและใจให้เขาดูแล เขาจะทำให้เธอและครอบครัวมีความสุขขึ้นทุกวันๆ กับผู้ชายที่อยู่ในใจของเธอคนเดียวเสมอมา อัดัม ซิลเลอร์เลส คนที่เธอรักหมดทั้งหัวใจ!

จบบริบูรณ์